

Boergoensevliet kwam pas een aantal jaren na de oorlog beschikbaar. Naast de zorg voor haar twee dochters werkte Riet actief mee in de praktijk van haar man - zoals toen in huisartsengezinnen gebruikelijk was - en zij hield de administratie bij en nam de telefoon aan. Het huishouden stond in die jaren echter voor haar centraal, en gastvrij als zij was nam zij in 1953 bij de watersnood de Zeeuwse Oma Huisman voor geruime tijd in haar gezin op, en in 1957 bij de opstand in Hongarije de Hongaarse vluchteling Lily Kocsis.

De dansopleiding van Riet was mede een gevolg geweest van haar wens om niet als haar ouders in de politiek terecht te komen, ook al werden zij en haar man in 1945 wel lid van de Partij van de Arbeid. Uiteindelijk verloochende zij haar afkomst echter niet: in 1952 werd zij lid van de toen opgerichte Wijkraad Oud-Charlois en in 1955 werd zij onverwacht tot voorzitter hiervan gekozen. Anders dan de huidige deelgemeenteraden bestonden de wijkraden in die tijd nog volledig uit vrijwilligers. Enkele malen klaagde Riet - samen met andere wijkraadvoorzitters - dan ook haar nood dat, wilden de wijkraden goed kunnen werken, er toch iets van een bureau en een ambtelijk secretariaat moest zijn. De nadruk lag in die jaren in de wijkraden nog sterk op het samenbinden van de in de wijken aanwezige maatschappelijke organisaties op verschillend gebied. Aldus zou zij goede ervaring opdoen voor de vele verdere voorzitterschappen welke zij later zou vervullen!

In 1961 kwam haar voorzitterschap van de wijkraad tot een onverwacht einde door haar benoeming tot lid van de Gemeenteraad van Rotterdam. Door het aftreden van de heer R.L. Laan jr. tengevolge van een benoeming in Londen, kwam er een vacature in de Partij van de Arbeid-fractie en op 30 maart 1961 werd Riet Blom door burgemeester Van Walsum als gemeenteraadslid geïnstalleerd. Als onderwijzersdochter heeft het onderwijs altijd haar eerste belangstelling in de Gemeenteraad gehad. Haar maiden-speech ging over het buitengewoon onderwijs en als lid van de raadscommissie voor onderwijs ging zij geregeld op bezoek bij scholen, waar zij zich inzette voor beter onderwijsmateriaal en zelfs ook de maaltijden keurde die op enkele scholen werden verstrekt.

Ook in andere raadscommissies fungeerde zij echter: wijkaangelegenheden, kunstzaken, volksgezondheid en rust- en verpleegthuizen. In 1974 stelde zij zich niet meer herkiesbaar, uitgaande van het gezonde principe dat er doorstroming moet plaatsvinden.